

Cristina Andone

DAR MOTAN

ilustrații de Emi Balint

Era prima zi de aprilie în Bran. Și mai era prima zi din viața unui motan. Negru. Frumos. Norocos.

Pisoiul cel negru, abia ieșit din culcuș, călcă drept într-o băltoacă: — Norocos! își spuse el bucuros. Chiar așa, ieșea pentru prima dată în lume și putea afla cum arată! Păi asta nu li se întâmplă unor motani în viața lor toată!

În băltoaca acum liniștită, se vedeau: două urechi negre, doi ochi negri, un botic negru, două frunze verzi, o pietricică, plus un botic alb de pisică mică.

An illustration of a black cat looking into a pond. The cat's head is in the foreground, with large yellow eyes and a black nose. Its tail is curled in the upper right corner, showing pink paw pads. The pond is blue with white rocks and a small white object floating in it. The background is a light blue sky with a green leaf visible in the top right.

— Stai puțin! se miră pisiul negru. Și se pipăi.
Urechile—două. Ochii—tot doi. Boticul—umed,
rece, unu.

— *Hapciiii!* strănută pisiul. Și băltoaca se încreți.
Nu se mai vedeau în apă nici urechi, nici ochi,
nici boticuri, doar valuri-vălurele. Se mai vedeau
o frunză, o pietricică, trei floricele.

- Noroc! îi spuse un pisoi rotofei. Sunt Zahar de la cofetărie. Ea este...
- Nu-tiu, nu-tiu, nu știu nimic! spuse cu frică o pisică albă și tare, tare mică.
- Ea e Nuti. Cea mai răsfățată pisică de la florărie.

Chiar noroc! se gândi pisoiul cel negru. Era prima lui zi afară, prima lui băltoacă, primul lui strănut și iată, își făcea deja doi prieteni: un pisoi rotofei de cofetărie și o pisică alintată, albă, de florărie. Pisoiul Zahar și pisicuța Nuti au dat din mustăți de două ori, semnul pisicesc pentru: *miemaifaci?* Pisoiul negru a răspuns: *miuunăă!* Gata, de acum erau prieteni, nu era glumă!

